

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Танці дітей починали весну

ВІННІПЕГ. – Вже за традицією, весну у Вінніпезі сповіщують концерти українських танцювальних шкіл. Їх декілька у місті, а серед них найбільш визначна і гамірна Школа танців Українського національного об'єднання.

Відколи легендарний В. Авраменко посіяв любов до українського танку – понад 70 років тому – ця любов продовжує процвітати і донині у нашому місті. Черговий концерт Школи танців УНО відбувся 6 травня 2001 року у „Пентейджес Театрі”. Біля 1000 присутніх насолоджувались виступом 200 артистів, поміж ними були і 5–6-літні козаки, які успішно підстрибували у присядах. У концерті також виступив славний у Канаді ансамбль „Русалка”, який, підготовлений київським хореографом Валерієм Бебелієм, довів, що вже готовий до світового турне – прославляти український танок.

Організатори присвятили кон-

церт пам'яті Володимира Климова, пристрасного любителя і популяризатора української пісні, співзасновника і довголітнього диригента хору ім. Олександра Кошиця. Треба додати, осінню 2000 року (перед його смертю) англійський щоденник „Вінніпег Сан” найменував його „суперманітобаном” (один з десятих найвизначніших жителів минулого століття).

В закінченні концерту заступник УНО і довголітній радник міста Вінніпегу Григорій Лазаренко подякував артистам, понад 20 учителям-інструкторам. Найбільша подяка разом із пишною китицею квітів припала Діянні Грабінській, яка уже 38 років є директором Школи танців УНО, з якої вийшло уже кілька тисяч студентів-танцюристів. До подяки Діянні і її прекрасній молоді, як учасник, словами короткого спогаду приєднуюсь.

Мгр. Йосип Демко

І камінь оживає у мистця...

САН-ФРАНЦІСКО. – Монументальність, що лине до неба... Дівоча тендітність – і тепла зрілість родинного вогнища... Одвічність буття – і нескінченність миті, що непомітно переходить в завтра, післязавтра, у прийдешній рік, у майбутнє століття... Переді мною – каталог виставки скульптур киянина Олексія Владімірова, що відбулася у Сан-Франциско.

Олексій народився у 1957 році, закінчив Київський художній інститут, з 1984 року в Україні відбулося три його персональні виставки. Скульптури митця прикрашають рідний Київ: на Андріївському узвозі „оселилися” його „Майстер і

Маргарита” за твором М. Булгакова, у Володимирському парку – „Торжество життя”. Його твори виставлялися в Японії, Швейцарії, Німеччині. І ось – дебют у США.

На виставці були показані скульптури мистця: „Маленька купальниця”, яка вириває з-під гранітної брили „Жіночий портрет”, зачарований власною досконалістю, „День прощення” – останні об'єми двох літніх людей...

Усі проблеми стають другорядними перед чарівною силою мистецтва, яке, звісно, не лише для обраних, якщо перед тобою – творіння справжнього митця.

Надія Банчик

Хрестоматія, потрібна в Україні

На кошти українських патріотів зі США в Україні побачило світ друге видання „Українського слова” – чотиритомного навчального посібника для середньої і вищої школи. Це універсальна хрестоматія, що містить як тексти провідних українських письменників діаспори і України, так і літературознавчі та літературно-критичні праці про них.

Перше видання в 1995 році тепло привітали Олесь Гончар, Валерій Шевчук, тисячі освітян держави. Відразу після виходу в 1995 році заключного тому „Українського слова” була розпочата робота над створенням нової хрестоматії – „Золоте слово”, яка повернула б українській школі літературні пам'ятки часів Київської Русі.

Видання пам'яток літератури Київської Русі має не лише освітнє, культурно-літературне значення, а й значення ідеологічне, політичне, державотворче. Ця справа не терпить зволікання, бо там, де не працюємо ми, там працюють проти нас, тим більше, що

російська книжка втричі дешевша за українську і, безперешкодно проникаючи в Україну, повністю заміняє її.

Видання (два томи по 800 сторінок) готові до друку й могли б побачити світ через кілька місяців при фінансовому забезпеченні. Освітяни України звертаються за допомогою у вирішенні цієї важливої справи. Йдеться про книгу, якої в Україні ще не було.

Василь Яременко,
професор Київського університету

Екзекутива Координаційного Комітету Допомоги Україні на своєму засіданні схвалила цей проект і звертається до всіх українських організацій і окремих людей зі закликом фінансово підтримати видання хрестоматії „Золоте Слово”. Ваші пожертви просимо висилати на адресу: Coordinating Committee to Aid Ukraine, 66 Susan Drive, Chatham, NJ 07928. Списки жертводавців будуть своєчасно поміщені у пресі.

Екзекутива ККДУ

Україна – у Венеціанському Бієнале

Україна вперше бере участь у Венеціанському Бієнале – традиційній мистецькій виставці, яка відбувається кожні два роки. Інавгурація Українського проекту у Венеції відбулася 6 червня, а відкриття 49 Бієнале – 9 червня.

Український проект Бієнале має мотто „Інтервали-11” і він є складовою частиною артпрограми „Інтервали”, над якою автори Валентин Раєвський (куратор), Арсен Савадов, Олег Тістол, Ольга Мелентій, Юрій Соломко, Сергій Панич працювали протягом 1999-2000 років.

Наш проект на Бієнале є своєрідним маніфестом постчорнобильської доби, емоційним коментарем нашого перехідного часу. Цей коментар створили київські художники різних стильових уподобань і смаків, зійшовшись у Новому Творчому Об'єднанні.

Серед постмодерних маніфестацій постчорнобильської ери які зінтегровані в проекті „Інтервали-11” – інсталяції В. Раєвського „Сховище для Бога” і „Блятоптер”, з циклу „Превентивні заходи”. Савадов маніфестує акцію „Deepinsider” і „Жінки з Воронцовського палацу”. Тістол гостро реагує на глобальні тріщини епохи: „Чечня”, „Африка”, „Індія”, „Тибет”. Соломко вибудовує власні емоційно-ритмічні конструкції в істаляції „Тілесна географія”. Ольга Мелентій зводить власні

рахунки з ідеями постмодернізму, приводить нові аргументи на згадку про українську „нову хвилю” 80-90-их років. Це – її кінетичні моделі „Малевич – аеро” і скляне „Крісло” того, що стає світовим часом. Панич драматизує інсталяцію „Листами з фронту”... Усе разом становить розвиток єдиної велетенської ідеї, що стала своєрідним маніфестом, середовищем для формування нового вектора на Бієнале.

Результатом численних творів виявився велетенський об'єкт: інсталяція у вигляді військового намету, що одночасно репрезентує сучасне українське мистецтво і є павільйоном для нього. Він передає складні сприйняття й переживання авторами тих суперечностей межі тисячоліть, свідками яких ми є. Він відбиває складні настрої і думки.

„Інтервал-11” означає таке місце артбуття, яке спроектували на початку ХХ століття наші українські творці Великого Духу Малевич, Екстер, Богомазов, Архипенко і яке на межі тисячоліть з новими просторовочасовими акцентами виструнчили автори згаданого проекту.

Олександр Федорук,
комісар України на Бієнале у Венеції, професор, доктор мистецтвознавства, дійсний член Академії Мистецтв України

Головна учительська бібліотека

У Києві триває розбудова недавно заснованої Державної науково-педагогічної бібліотеки. Д-р Степан Олійник та проф. Тарас Гунчак є членами Дорадчої ради при цій бібліотеці. Вони передали три комп'ютери, багато наукових книжок до фонду бібліотеки.

Цінність бібліотеки ще в тому, що вона координує спеціалізовані бібліотеки у всіх регіонах України. Інформаційний ресурс Державної науково-педагогічної бібліотеки (ДНПБ) України зформувався злиттям фондів наукової бібліотеки Інституту педагогіки АПН України та Центральної бібліотеки Міністерства освіти.

На початок нинішнього року у бібліотеці було півмільйона книжок. Бібліотеку внесено до переліку установ, які мають одержувати усі необхідні видання, але досі цей документ не затверджений Кабінетом Міністрів. У 2000 році бібліотека не фінансувалася з бюджету. Отже, не було й повного комплектування.

За даними Книжкової палати України, минулого року було видано близько 2,000 книжок з педагогіки, але до ДНПБ надійшла лише кожна третя книга. Проте завдяки активній діяльності працівників близько 4,000 примірників вітчизняної літератури надіслали освітянські заклади, інститути АПН, видавництва, українська діаспора, читачі-освітяни, фонд „Сейбр-Світло” та інші установи.

Близько тисячі примірників кращої світової літератури англій-

ською мовою подарувала бібліотеці Британська Рада в Україні. Бібліотека набуває всеукраїнського характеру.

За минулий рік було виконано близько 6 тисяч бібліографічних довідок та надано близько 4 тисячі індивідуальних консультацій. Підвищення кваліфікації вчителів України, ознайомлення їх з досягненнями в педагогічній науці – один з важливих напрямів діяльності ДНПБ.

Цій меті служать педагогічні ради, які проводить бібліотека на базі свого читального залу. Ми розробили програму комп'ютеризації, за якою на першому етапі потрібно встановити в бібліотеці 13 комп'ютерів для технічного та програмного забезпечення.

Нині відкрито Web-сторінку на сайті АПН України. ДНПБ здійснює науково-методичну та координаційну роботу серед освітянських бібліотек України.

Тепер в системі Міністерства освіти і науки України функціонує близько 22 тис. бібліотек (усього в Україні – 45 тис. бібліотек). Але до цього часу книгозбірні, що обслуговують освітянську галузь, не було оформлено в мережу.

Із заснуванням ДНПБ з'явилася можливість об'єднати їх у єдину структуру, головним завданням якої є науково-інформаційне та документальне забезпечення освітянської галузі України.

Павла Рогова,
директор Державної науково-педагогічної бібліотеки України